

Mijn brief aan jou - want ja, je doet het goed

Beste professional,

Wat doe je het goed.

Je bevindt je in een functie die verandert. En je probeert te balanceren. Aan de ene kant wil je meegaan in wat er van je gevraagd wordt. En aan de andere kant botst dat met waar jij voor staat. Met je waarden in jouw werk, met jouw morele ambities.

En wat doe je het goed.

Ook al voelt het absoluut niet zo. Het voelt naar. Soms schuurt het een beetje en soms voelt het zo naar dat je het niet meer weet. Het voelt op momenten ook eenzaam. Want misschien heb je collega's, maar iedereen heeft een andere stijl en andere waarden. Dus jouw issues zijn niet (precies) die van hen, en andersom.

Toch doe je het goed.

Want weet je, we zijn tijdens onze opleiding niet voorbereid op dit soort veranderingen. We werden opgeleid voor de werkelijkheid die er op dat moment was. Maar de wereld verandert, de maatschappij verandert en jouw werk verandert.

Je doet het goed.

Zelf heb ik – waarschijnlijk net als jij – verschillende periodes in mijn leven gehad van (grote) verandering. Voor mij gingen sommige periodes gepaard met eenzaamheid. Toen ik daar middenin zat besepte ik dat niet. Maar het belangrijkste dat ik had willen horen is:

Je doet het goed. Ik zie je. Ik zie je worstelingen. En je doet het goed.

Tegelijkertijd waren deze periodes voor mij niet alleen maar kommer en kwel. Ik deed het ergens voor. Als ik er nu op terugkijk dan kan ik het in perspectief zien. Het waren eenzame en ingewikkelde periodes. Maar ook periodes waarin ik opstond, pionierde en zo goed als maar lukte bleef varen op mijn eigen waarden, terwijl er veel om mij heen veranderde.

Ik beseft dat dat allemaal is hoe ik het nu zie. Op het moment zelf had ik geen idee waar ik naartoe moest. Of: *hoe*.

Dus je ziet het misschien nog niet, maar je doet het goed.

Je bent aan het pionieren. Je moet je rol opnieuw vinden in een wereld waarvan de spelregels onduidelijk zijn.

Wat kan helpen is om jezelf de juiste vragen te stellen.

Vaak zie ik mensen handelen en werken vanuit de vraag:

“Hoe zorg ik dat het blijft zoals het is?”

Zij willen de oude situatie vasthouden. Omdat dit voor hen werkt. Of omdat zij zien dat dit voor hun cliënten een goede situatie is. Deze professionals stoppen dan ook veel energie in het antwoord op de vraag: Hoe zorg ik dat het blijft zoals het is? Vaak zelfs héél veel energie.

Mijn advies is om daar een andere vraag naast te zetten. Een vraag die je nu helpt, maar ook in de toekomst. Want je zult in je eigen werk en leven, maar óók in de wereld, nog heel veel te maken krijgen met veranderingen. Veranderingen waar je het gewoon maar mee te doen hebt, hoe naar ook.

In die gevallen is een behulpzamere vraag:

“Hoe ga ik om met deze veranderende situatie?”

Begrijp me goed: dat is niet hetzelfde als je er zomaar bij neerleggen dat iets verandert. Maar ik wil je uitnodigen om óók aandacht te besteden aan hoe je omgaat met deze veranderingen.

Vaak komt het neer op het onderzoeken hoe je wendbaar kunt blijven. Terwijl je keuzes maakt over wat voor jou belangrijk is en waar je voor wilt staan.

Want wendbaarheid, dat is wat je nodig hebt. Ontdekken wat je kunt doen in situaties zoals deze. Waarin je moet pionieren. Waarin de kaders onduidelijk zijn van je coachende rol. Waarin niemand je kan vertellen wat je moet doen. En waarin het aankomt op jou, je waarden, je eigen kracht, je hulpbronnen, je ervaring en jouw eigen rondtollende kompas in een veranderende wereld.

Beste professional, gedreven pionier. Je doet het goed. Er is geen pasklaar antwoord of perfecte oplossing. Dat voelt naar, dat voelt *!#! Het komt nu aan op jouw wendbaarheid, jouw flexibiliteit.

Maar je doet het goed.

Liefs, **Mariëlle**

Noot van Mariëlle: Deze brief schreef ik op 26 maart 2023. Ik besepte dat al die mensen die aangaven zich te herkennen mijn blog over 'coachen voor niet-coaches' geen behoefte hebben aan tips. Maar wel aan vertrouwen en bemoediging. Voel je vrij deze brief te delen met collega's. Download de pdf op marielletromp.nl/coachende-rol